

De heer Thijssen vindt zijn meeste morieljes onder iepen. En om nu eerst de veronderstelling — die daaruit te maken is — dat ze onder die boomen in de eerste plaats welig tieren zouden, eenigen steun bij te zetten, kan ik mededeelen, dat ik juist in den loop der laatste weken van iemand, die hier morieljes opkoopt voor een handelaar in Den Haag en ze ook zelf veel zoekt, vernam, dat hij zeker die plaatsen zal afzoeken, waar voor 3 à 4 jaren iepen zijn geveld. Steeds vindt hij er dan morieljes. Hij meent, dat de vergane wortels der iepen een uitstekenden voedingsbodem voor deze zwammen vormen. Ook onder eiken vindt hij ze veel, doch dadelijk liet hij er op volgen — en dat klopte geheel met mijn persoonlijke bevindingen — dat ze onder alle boom- en houtsoorten vrijwel even talrijk voorkomen.

Ik heb in mijn jeugd honderden morieljes gevonden, van de grootte van een knikker tot die van een mansvuist, vuil wit, mooi geel, roodbruin, zelfs tot zwart toe gekleurd.

Wanneer ik de vindplaatsen in gedachten nog eens naga, blijkt het me, dat de bodem daar altijd min of meer zandig was. Dit schijnt me toe eerste voorwaarde te zijn.

Ik vond de morieljes vooral langs hellingen van binnendijken en wallen, verder op dreven, langs slootkanten (boven op) en onder heggen. Geen plekje waar ze groeiden in onzen polder was me onbekend. Nooit zou ik op de gedachte gekomen zijn, dat ze juist onder iepen in de eerste plaats veel zouden voorkomen. Ik vond ze onder mei — en andere doornen, knotwilgen, populieren, abeelen, ook iepen, ook verder verwijderd van eenige boom- of houtsoort. Wel herinner ik mij een hoekje van zekere wei, dat beschadwd werd door een vijftal reusachtige iepen, schutplaats voor de paarden en koeien, waar ik altijd — naar evenredigheid — meer morieljes vond en deze veel grooter van stuk, dan in het overige deel der wei. Dit is het eenige, wat ik tot steun van bovenbedoelde veronderstelling zou kunnen zeggen.

Bij de bereiding van welke spijzen en hoe worden de morieljes toch gebruikt? Zou de Red. me daarop een kort antwoord willen geven?

J. VIJVERBERG.

Morieljes vormen, versch gesmoord in de boter met een ietsje citroen, een lekker maal op zich zelf. Als kruidspijs bij allerlei vleesch worden ze, gedroogd en gepeperd, heel veel gebruikt. H.

Makke vogeltjes. — Zaterdagmiddag 30 April was ik gaan zitten aan den kant van een drinkput in de duinen. Het water staat daar \pm 2 M. onder den beganen grond, zoodat je op den steilen rand van de put niet alleen lekker uit den wind en in de zon kunt zitten, maar meteen ook verborgen voor 't gedierte in de buurt. Het duurde dan ook niet lang of er kwam een boompieper aanstappen en eer hij me goed en wel gezien had, was hij al onderweg naar 't water. Na een korte aarzeling liep hij voort en — dat viel me geweldig mee — raakte ook niet van de wijs, toen ik mijn kijker op hem richtte. Terwijl ik nu van zijn geplas zat te genieten hoor ik links achter mij „korrr, korrr.” Daar zat een nachtegaal in 't witte zand, maar ik durfde mijn hoofd niet om te draaien, om naar hem te kijken. En toen nu de boompieper uit de plas stapte, hipte de nachtegaal naar beneden en ging baden op dezelfde plek. Terwijl hij nog bezig was, zat alweer een mooie tapuit op zijn beurt te wachten en ook die maakte een volledige poetsrij door. Ze deden het alle drie op dezelfde manier: eerst in 't water een ferme plaspertij, dan op een warm plekje aan den kant uitschudden en napluizen, dan weer te water en daarna even veertjes uitschudden en er van door. Ze zaten geen vijf meter van mij verwijderd.

Die drinkputten geven hier natuurlijk heerlijke gelegenheden voor vogelwaarnemingen, want overigens is er wijd en zijd in onze duinen geen water te vinden.

JAC. P. TH.

Plantenverspreiding door vogels. — TESSIN. — Un arbre récemment importé, maintenant assez commun à Locarno, est le palmier du Japon, remarquable par ses grosses grappes de fruits bleus.

Les merles, qui d'abord ne touchaient pas à ces baies, les dévorent maintenant presque en totalité. Sont-ce de nouveaux venus plus „instruits” qui ont appris aux vieux merles de la région la saveur de ces grappes? On ne sait, mais le fait est que depuis deux ans, les merles se jettent avec frénésie sur cette pâture.

Il en est résulté un profit non à dédaigner pour les parcs et les jardins, où de vraies plantations de palmiers sortent de terre. Les oiseaux ont déposé partout des graines de palmier, qui ont germé. On peut voir sous un arbre vénérable de l'orphelinat protestant, une vraie forêt de minuscules palmiers nains. On recontre de ces „plantations” jusque dans les prairies avoisinant la ville.

Un fait nouveaux à ajouter au chapitre de l'influence des oiseaux sur la dissémination des végétaux.

Beau Rivage; Montreux.

W. C. DE V.

Reisgenoot. — Wie van de Haagsche natuurvrienden wil ondergeteekende het genoegen doen, hem een of meer dagen gedurende zijne vakantie (30 Juli—13 Aug.) te vergezellen bij zijne excursies in den omtrek van onze hofstad en in 't Westland?

Sommelsdijk.

P. VAN ELJK.